

ประกาศคณะกรรมการประเมินบุคคล

เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลให้ส่งผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรีแก้ว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสรีแก้ว

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดให้ อ.ก.พ. กรม กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ไม่ใช่ตำแหน่งระดับควบ ตำแหน่งว่างทุกรถว แลตำแหน่งที่ผู้ครองตำแหน่งอยู่เดิมจะต้องพ้นจากการไป กรณีเกษียณอายุ และลาออกจากราชการ ซึ่ง อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินบุคคล ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สร ๑๒๐๘.๑๐/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕ โดยมอบให้คณะกรรมการประเมินบุคคล ที่ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุขแต่งตั้ง เป็นผู้พิจารณาประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนด นั้น

คณะกรรมการประเมินบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ มีมติให้ข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลส่งผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรีแก้ว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสรีแก้ว จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการประเมินฯ	ส่วนราชการ
๑.	นางนงลักษณ์ บัวเรือง	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาล)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสรีแก้ว โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรีแก้ว กลุ่มการพยาบาล กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วย โสด ศอ นาสิก จักษุ

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่ คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๙๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสมคิด ยืนประโคน)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรีแก้ว
ประธานคณะกรรมการประเมินบุคคล

บัญชีรายละเอียดแบบท้ายประกาศคณะกรรมการประเมินบุคคล
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ
ของ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว
แบบท้ายประกาศจังหวัดสระแก้ว ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ส่วนราชการ/ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางนงลักษณ์ บัวเรือง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว กลุ่มการพยาบาล กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยศัลยกรรม พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)	๓๔๑๒๓	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว กลุ่มการพยาบาล กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยโสต ศอ นาสิก จักษุ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาล)	๓๓๖๒๙	เลื่อนระดับ ๘๕%

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

1. เรื่อง ผลการใช้รูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจาะคอต่อความรู้ความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยเจาะคอ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ เดือนกรกฎาคม 2566 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2567 โดยดำเนินการเก็บข้อมูล เดือนตุลาคม 2566 ถึง เดือนธันวาคม 2566 รวมระยะเวลา 8 เดือน
3. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน บทนำ

การเจาะคอ (tracheostomy) เป็นการผ่าตัดเปิดช่องทางเดินหายใจ เพื่อแก้ปัญหา การอุดตันทางเดินหายใจส่วนบน ซวยให้ทางเดินหายใจโล่ง (Supitak, 2009) เป็นการแก้ไขภาวะวิกฤตของโรคทางหู คอ จมูก ซึ่งให้อาภัยผ่านไปสู่ปอดได้ ผู้ป่วยที่ได้รับการเจาะคอแบบถาวร ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องดังนี้โดยในโรงพยาบาล จะกระทำการเจาะกลับบ้าน หากครอบครัว หรือผู้ดูแล ไม่สามารถดูแลผู้ป่วยได้ อาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ได้ รวมถึง หากผู้ดูแลขาดความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยเจาะคอ อาจทำให้ผู้ดูแลเกิดความวิตก兢兢 อาจส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดภาวะแทรกซ้อนได้ (Schumacher, 2008) เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงควรมีการวางแผนสำหรับผู้ป่วยอย่างเป็นลำดับขั้นตอน

ปี 2563-2565 โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว มีผู้ป่วยที่ได้รับการเจาะคอ กลับเข้ารักษาเข้าจำนวน 24, 22 และ 20 ราย ตามลำดับ ด้วยเรื่อง แพลเจาะคอติดเชื้อ ร้อยละ 18.18 (14 ราย) ห่อเจาะคอเลื่อนหลุดร้อยละ 25.75 (17 ราย) จากการวิเคราะห์สาเหตุ พบร่วมกันว่า มีสาเหตุจากการที่ผู้ดูแล ทำแพลงไม้ถูกวิธีผู้ดูแลล้างห่อเจาะคอเพียงวันละครั้งทำให้ห่อเจาะคออุดตัน ผู้ดูแลไม่กล้าถอดห่อเจาะคอออกจากล้าง เนื่องจากกลัวผู้ป่วยเจ็บ การผูกยึดห่อหอดลมคอมไม่ถูกต้อง

การวางแผนการสำหรับผู้ป่วยที่ปัจจุบันไม่มีรูปแบบชัดเจน เป็นกิจกรรมการให้ความรู้ทางเดียว อาจทำให้ผู้ดูแลไม่สามารถจดจำเนื้อหาได้ทั้งหมด ผู้ดูแลไม่มั่นใจในการดูแลผู้ป่วยเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการวางแผนสำหรับผู้ป่วย โดยการให้ความรู้ผ่านสื่อวิดีทัศน์ ทำการสาธิต แนะนำอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดูแลผู้ป่วย และให้ผู้ดูแลฝึกปฏิบัติกับหุ่น ให้มีความมั่นใจ ก่อนการปฏิบัติจริงกับผู้ป่วย

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนสำหรับผู้ป่วย

การวางแผนสำหรับผู้ป่วย หรือการเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยก่อนกลับบ้านเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเดิมส่วนใหญ่มุ่งเน้นเรื่องการให้ความรู้ในการดูแลตนเอง แต่ในปัจจุบัน ครอบคลุมไปถึง “การดูแลสุขภาวะ” ของประชาชนดังนั้น才ได้เกิดจังหวะทั้งหลาย และยังรวมไปถึงสุขภาวะของชุมชน สังคม ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยมีเป้าหมายมุ่งเน้นการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนให้ห่างไกลจากการเป็นโรค หรือสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี (สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลกรุงเทพฯ สาธารณสุข, 2561)

การวางแผนสำหรับผู้ป่วย หมายถึง กระบวนการที่ส่งเสริมการดูแลต่อเนื่องแก่ผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่มีสุขภาพ ผู้ป่วย และญาติผู้ดูแล มีขั้นตอนที่ประกอบด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ การปฏิบัติ และการประเมินผล เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลจากโรงพยาบาล ให้ผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

ห้องน้ำที่อยู่โรงพยาบาลและที่บ้าน เพื่อมุ่งให้มีการดูแลต่อเนื่องและมีการฟื้นฟูสภาพได้อย่างเหมาะสม มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลต่อเนื่องระหว่างโรงพยาบาลและบ้าน
2. พัฒนาศักยภาพการดูแลตนของผู้ป่วยและ/หรือการดูแลโดยญาติผู้ดูแล
3. ลดความวิตกกังวลทั้งผู้ป่วย ญาติ และผู้ดูแล
4. ส่งเสริมใช้แหล่งประโยชน์ที่จะช่วยเหลือหรือให้การดูแลต่อเนื่องหลังจำหน่าย

แนวคิดเกี่ยวกับการเจาะคอ (Tracheostomy)

การเจาะคอเป็นการสร้างทางติดต่อเป็นการสร้างทางติดต่อระหว่างหลอดลมกับผิวนังบริเวณด้านหน้าของ ลำคอ ทำให้อาการสามารถผ่านเข้าสู่ปอด โดยไม่ต้องผ่านช่องจมูก และลำคอส่วนบน (Trouillet et al., 2018; Lewith & Athanassoglou, 2019) วิธีการเจาะคอมี 2 แบบคือ การเจาะคอในรายฉุกเฉิน โดยจะทำการเจาะบริเวณกระดูกอ่อนไครโคiyd และซึรรอยด์บริเวณของ cricothyroid membrane มักทำในรายที่ไม่สามารถใส่ห้องหลอดลมคอ (Endotracheal Tube) ได้ทันที และการเจาะคอแบบที่มีการจัดเตรียม (Elective or routine Tracheostomy) โดยเจาะที่บริเวณ Tracheal ring ที่ 2, 3, 4 บริเวณกึ่งกลางระหว่างกระดูกอ่อนไครโคiyd กับ suprasternal notch การเจาะคอชนิดนี้พบได้ทั่วไป เพื่อเปิดช่องทางเดินหายใจช่วยให้การหายใจหรือดูดเสมหะได้สะดวก

แนวคิดความรู้และทักษะของผู้ดูแลผู้ป่วยเจาะคอ

ทักษะของผู้ดูแลทั่วไปในการดูแลผู้ป่วยเจาะคอมีดังนี้ (กิงกาญจน์ ชุมจำรัส และเพชรน้อย ศิงห์ชัย, 2561)

1. การเตรียมอุปกรณ์ การดูแลผู้ป่วยเจาะคอที่บ้าน จำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการดูแลท่อเจาะคอที่บ้าน เช่น เครื่องดูดเสมหะ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถุงมือสะอาด สายดูดเสมหะ น้ำกลั่นปราศจากเชื้อ อุปกรณ์พ่นน้ำเกลือหรือยาพ่นทางท่อเจาะคอ และอุปกรณ์ท้าแผลเพื่อทำความสะอาดดูรูเปิดท่อเจาะคอ ทุกวัน วันละ 2 ครั้ง หรือเมื่อแพลงซึม

2. การทำความสะอาดแผลท่อเจาะคอ และท่อเจาะคอขั้นใน ผู้ดูแลทำความสะอาดแผลเจาะคอวันละ 2 ครั้ง เช้า เย็น หรือทุกครั้งที่ผ้ารองใต้ท่อเจาะคอเปียกແฉ โดยใช้น้ำเกลือปราศจากเชื้อ เชื้อรอบแพลงรูเปิดท่อเจาะคอ แล้วใช้ผ้ากันสะอัดรองระหว่างผิวนังกับท่อขั้นนอก และเปลี่ยนสายผูกท่อเจาะคอขั้นนอกเมื่อสายเปียกหรือสกปรก ผู้ดูแลต้องสังเกตรอยแผลผิวนังรอบท่อเจาะคอ ควบรวมหรือมีหนอน อาจเกิดจากทำแผลไม่สะอาด หรือมีไขสูงเป็นสาเหตุจากการติดเชื้อได้

3. การดูดเสมหะ เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยหายใจได้สะดวก ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนจากการอุดตันทางเดินหายใจ โดยทำการดูดเสมหะเมื่อ 1) ได้ยินเสียงเสมหะในท่อเจาะคอ 2) ตรวจพบเสมหะในท่อเจาะคอ 3) ผู้ป่วยกระสับกระส่ายหายใจเร็ว 4) ตรวจร่างกายพบหน้าอกขยายเข้าออกน้อยลงได้ยินเสียงหายใจเบาลง 5) ดูดเสมหะก่อนให้อาหารทางสายยางทุกครั้ง เพื่อป้องกันการสำลัก ถ้าผู้ป่วยมีเสมหะเหนียว

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

แนวคิดความรู้และทักษะของผู้ดูแลผู้ป่วยเจาะคอ (ต่อ)

ควรปฏิบัติได้ดังนี้ 1) การจัดทำเพื่อระบายเสมอช่วยให้เสมอห้องออกไประจัย 2) การให้ความชื้น (humidification) ผู้ดูแลต้องประเมินความผิดปกติของเสมอจากห้องเจาะคอของผู้ป่วยได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงสี กลิ่น ปริมาณของเสมอ เพื่อประเมินการติดเชื้อของทางเดินหายใจ

4. การจัดการกับภาวะอุกเดิน อาจเกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น ห้องเจาะคอเลื่อนหลุดเลือดออกในห้องเจาะคอ แผลบริเวณรอบห้องเจาะคอติดเชื้อ เเสมอห้องดัน สำลักอาหาร หายใจลำบากแนะนำให้รับมาพบแพทย์ทันที

5. การดูแลผู้ป่วยในการทำกิจวัตรประจำวัน

กรอบแนวคิดการวางแผนจ้าน่ายโดยใช้ IDEAL Model

การดูแลผู้ป่วยเจาะคอ ผู้ดูแลมีบทบาทสำคัญ ในการดูแลผู้ป่วย ผู้ดูแลต้องมีความพร้อมในดูแลผู้ป่วย ต้องมีความรู้ ความสามารถในการดูแลผู้ป่วย เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน มีประสิทธิภาพ ไม่มีภาวะแทรกซ้อน การวิจัยครั้งนี้กำหนดรูปแบบการวางแผนจ้าน่ายผู้ป่วยเจาะคอ โดยใช้ IDEAL model ที่เน้นผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง โดยนำหลักการสร้างความผูกพัน การเข้าถึง และสัมพันธภาพที่ดีระหว่างทีมกับผู้ป่วยและญาติ เป็นการนำมาสู่การกำหนดเป้าหมาย การให้ข้อมูล ความมีสำนึกรับผิดชอบ การลงมือปฏิบัติ การดูแลตนเอง ความไวต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ตลอดจนเจตคติที่ต้องทิ้งงานของผู้ให้บริการ ซึ่งห้องนอนนี้จะนำมาสู่คุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย ประกอบด้วย 5 กิจกรรมคือ including เป็นการค้นหาผู้ดูแลหลัก และนำเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจ้าน่ายเพื่อการดูแลต่อเนื่องที่บ้าน, discussion เป็นการพูดคุยกับประเด็นปัญหาของผู้ป่วยและครอบครัว โดยเน้น 5 ประเด็นหลักคือ วิถีชีวิตรือความเป็นอยู่ที่บ้านของผู้ป่วย ทบทวนการใช้ยา ที่ยาเดิม และยาที่ได้รับในปัจจุบัน อธิบายผลการตรวจต่างๆ สัญญาณเตือน, อาการสำคัญ และปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง และวางแผนร่วมกันในการดูแลต่อเนื่องและนัดติดตาม education เป็นการให้ความรู้และพัฒนาทักษะแก่ผู้ป่วยและครอบครัวและผู้ดูแล ผ่านวิดีโอบรรยายภาษาที่เข้าใจง่าย ประกอบด้วย การดูแลเสมอ การทำความสะอาด การทำความสะอาดผลิตภัณฑ์เจาะคอ การทำความสะอาดห้องน้ำเจาะคอ ในการถอดและการใส่ห้องน้ำเจาะคอ ในการประเมินอาการอันตราย และการช่วยเหลือ, assess เป็นการทวนสอบหรือประเมินความรู้ของผู้ป่วย ครอบครัว และผู้ดูแลในประเด็นที่สอน และ listening เป็นการรับฟังปัญหา และเปิดโอกาสให้ผู้ป่วย ครอบครัว และผู้ดูแล สอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่อยากรู้เพิ่มเติม รวมทั้งการประเมินความพร้อมในการจ้าน่ายและสนับสนุนการดูแลอย่างต่อเนื่องร่วมกับการติดตามทางโทรศัพท์ (The Agency for Healthcare Research and Quality, 2017) ซึ่งรูปแบบการวางแผนจ้าน่าย ดังกล่าวจะส่งเสริมให้ผู้ดูแลผู้ป่วยเจาะคอ มีความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องที่บ้าน ภายหลังการจ้าน่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นับทากัญจน์ ปักษี, ยุพาพิน ศิริโพธิ์งาม, สุปรีดา มั่นคง และสิริรัตน์ สีลาจารัส , 2559 เพื่อศึกษาผลของการโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง และญาติผู้ดูแลในระยะเบื้องต้นจากโรงพยาบาลสุบ้านต่อความพร้อมในการดูแลความเครียด การปรับตัว และความพึงพอใจต่อการรับของญาติผู้ดูแล ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจในการดูแล ความเครียด และความพึงพอใจของญาติผู้ดูแล ในบริการที่ได้รับในระยะ 1 เดือนหลังจ้าน่ายออกจากโรงพยาบาลในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

กิจกรรมนี้ ชุม Jarvis และเพชรน้อย สิงห์ช่างชัย , 2561 ศึกษาผลของโปรแกรมการวางแผนสำหรับน้ำยาร่วมกับให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยความรู้ความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยความพึงพอใจของผู้ดูแลในห้องผู้ป่วย ตา หู คอ จมูก โรงพยาบาลสงขลา ก่อนตัวอย่างเป็นผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยจำนวน 61 ราย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยเข้าโปรแกรมการวางแผนสำหรับน้ำยา มีความรู้ความสามารถมากกว่าก่อน เข้าโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยเข้าโปรแกรมการสอนอย่างมีแบบแผน มีความพึงพอใจมากกว่าก่อน เข้าโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาของปราณี และคณะ , 2560 เรื่องการพัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ชนิดขาดเลือดเฉียบพลันโดยใช้ IDEAL Patient Care Model ในโรงพยาบาลเจ้าพระยาภิรมย์ราช พบร่วมทำให้ผลลัพธ์ทางคลินิกดีขึ้น และไม่พบอัตราการกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาลโดยไม่ได้วางแผนภายใน 28 วัน การเจ้าคอดึงแม่จะช่วยให้ผู้ป่วยสามารถหายใจได้ แต่หากผู้ป่วยได้รับการดูแลที่ไม่ถูกต้อง อาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนได้ การใช้ IDEAL Patient Care Model เน้นผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง ใช้หลักการในการสร้างความผูกพัน การเข้าถึงและสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างทีมผู้ให้การดูแล ผู้รับบริการและครอบครัว หากผู้ดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการเจ้าคอด้วยรู้ ความสามารถ และมีความพร้อมในการสำหรับผู้ป่วยเมื่อกลับบ้าน จะส่งผลให้ลดการเกิดภาวะแทรกซ้อน และลดอัตราการกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาล

ศิริมา มนตรีวนิช , 2565 เรื่องผลของโปรแกรมการดูแลและวางแผนสำหรับน้ำยาโดยใช้ IDEAL Model ต่อความรู้ระดับน้ำตาลสะสม ความพร้อมในการสำหรับน้ำยาและอัตราการกลับมารักษาซ้ำในผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน พบร่วม โปรแกรมการดูแลและวางแผนสำหรับน้ำยาโดยใช้ IDEAL Model ช่วยให้ผู้ป่วยเบาหวาน มีความรู้ สามารถควบคุมระดับน้ำตาลสะสมได้ดีขึ้น มีความพร้อมในการสำหรับน้ำยาในระดับสูง และลดอัตราการกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาลโดยไม่ได้วางแผน

4. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

4.1 สรุปสาระสำคัญ เรื่องผลการใช้รูปแบบการวางแผนสำหรับน้ำยาผู้ป่วยเจ้าคอด้วยความรู้ความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วย โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสาระแก้ว บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบวัดก่อนและหลังการทดลองกลุ่มเดียว (Pretest-Posttest Only One Group Design) มีวัดก่อนประเมินเพื่อศึกษาผลของรูปแบบการวางแผนสำหรับน้ำยาผู้ป่วยเจ้าคอด้วยความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยมีวัดก่อนประเมินเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ในการดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยผู้ดูแล และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยผู้ดูแลก่อนและหลังการได้รับรูปแบบการวางแผนสำหรับน้ำยาผู้ป่วยเจ้าคอด้วย ประชากรที่ศึกษา คือผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยที่ได้รับการเจ้าคอด้วยโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสาระแก้วจำนวน 45 คน โดยใช้แบบสอบถามความรู้และการปฏิบัติของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด้วยวิจัยใช้เครื่องมือของ สมพร พงศ์ชู , 2565 เก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเจาะคอ (tracheostomy) เป็นการผ่าตัดเปิดช่องทางเดินหายใจ เพื่อแก้ปัญหา การอุดตันทางเดินหายใจส่วนบน ช่วยให้ทางเดินหายใจโล่ง เป็นการแก้ไขภาวะวิกฤตของโรคทางหู คอ จมูก ช่วยให้อาการผ่านไปสู่ปอดได้ โดยเฉพาะผู้ป่วยที่มีรูสดิหรือผู้ป่วยที่มีเสมหะมากๆ และไม่สามารถไอออกมากได้ ป้องกันการติดเชื้อทางเดินหายใจ การเจาะคอมีทั้งเจาะแบบชั่วคราว และแบบถาวร หากผู้ป่วยได้รับการเจาะคอแบบถาวร ผู้ป่วยต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ภายในโรงพยาบาล จนกระทั่งจำหน่ายกลับบ้าน หากครอบครัว หรือผู้ดูแล ไม่สามารถดูแลผู้ป่วยได้ อาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ผู้ป่วยส่วนมากไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้เอง ส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงผู้ดูแล หากขาดความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยเจาะคอ อาจทำให้ผู้ดูแลเกิดความวิตกกังวล และผู้ป่วยเกิดภาวะแทรกซ้อนได้

การวางแผนการจำหน่าย เป็นกระบวนการเตรียมผู้ป่วย ผู้ดูแลและชุมชนให้พร้อม ในการดูแลผู้ป่วย เมื่อกลับไปอยู่บ้าน เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดำเนินชีวิตที่บ้านได้อย่างมีคุณภาพ บทบาทของพยาบาล ในการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยให้พร้อม ควรเริ่มตั้งแต่วันแรกที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล จนกระทั่งจำหน่ายกลับบ้าน สุทธนา วงศ์ฉายา และพุนสุข หิงคานนท์, 2561 พยาบาลเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้ป่วยมากที่สุดในระหว่างการพักรักษาตัวในโรงพยาบาล จึงต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ปัญหา ความต้องการของผู้ป่วย และเตรียมความพร้อมให้ผู้ป่วยสามารถดำเนินชีวิตที่บ้าน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในทีมสุขภาพ ผู้ป่วย ผู้ดูแลและครอบครัวอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำความเข้าใจและส่งต่อไปสู่ครอบครัว และชุมชน

ในการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาะคอพยาบาลต้องมีการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ดูแล พยาบาลมีบทบาทในการให้ความรู้ส่งเสริมให้ ผู้ดูแล มีความรู้ความสามารถ เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่สำคัญต่างๆ ที่ทำให้ผู้ป่วยกลับมารักษาซ้ำ จากการให้การดูแลผู้ป่วยไม่ถูกต้อง เช่นการถอดล้างท่อไม่ให้เสมออุดตัน การป้องกันการเลื่อนหลุดของห้องlodermic กการดูแลและเจาะคอเพื่อป้องกันการติดเชื้อ การเตรียมอาหาร การช่วยเหลือผู้ป่วยเมื่อเกิดภาวะวิกฤตฉุกเฉิน หรือเกิดภาวะอุดกั้นของทางเดินหายใจส่วนบน ซึ่งหากผู้ดูแลปฏิบัติไม่ถูกต้องผู้ป่วยอาจถึงแก่ชีวิตได้ การให้ความรู้จึงเป็นกระบวนการสำคัญในการส่งเสริมความสามารถให้ผู้ดูแล เกิดความพร้อมในการดูแล

จากสถิติ ปี 2563-2565 โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรระแก้ว มีผู้ป่วยที่ได้รับการเจาะคอ จำนวน 155,160 และ 178 ราย และมีจำนวนผู้ป่วย กลับเข้ารักษาซ้ำ จำนวน 24, 22 และ 20 ราย ตามลำดับ ด้วยเรื่อง แพลเจาะคอติดเชื้อ ร้อยละ 18.18 (14 ราย) ห้องเจาะคอเลื่อนหลุดร้อยละ 25.75 (17 ราย) จากการวิเคราะห์สาเหตุ พบร่วม มีสาเหตุจากการที่ผู้ดูแล ทำแพลงไม่ถูกวิธี ผู้ดูแลล้างห้องเจาะคอเพียงวันละครั้งทำให้ห้องเจาะคออุดตัน ผู้ดูแลไม่ก้าวถอดห้องเจาะคอออกจากมาร้าว เนื่องจากกลัวผู้ป่วยเจ็บ การผูกยืดห้องlodermicไม่ถูกต้อง พยาบาลเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย มีบทบาทในการเตรียมความพร้อมของผู้ดูแล เพื่อให้ผู้ดูแลมีความรู้และความสามารถ มีความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยที่บ้าน และช่วยให้ผู้ป่วยดำเนินชีวิตที่บ้านได้โดยไม่มีภาวะแทรกซ้อน หรือเกิดภาวะแทรกซ้อนน้อยที่สุด จากการวิเคราะห์กิจกรรมวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาะคอ ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรระแก้ว ที่มีอยู่ในปัจจุบัน พบร่วม เมื่อแพทเทอร์โนในคำสั่งแพทย์ให้การรักษาโดยการเจาะคอ และการวางแผนจำหน่ายจะเป็นเพียงการให้ความรู้ผู้ดูแล ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่การดูแลเสมอ การทำแผล การผูกยืดห้อง

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

หลอดลมคือ การทำความสะอาดท่อเจาะคอ ภายในเวลาที่จำกัดเพียง 15-30นาที ซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมาทำให้ผู้ป่วยที่เจาะคอกลับมารับการรักษาซ้ำ ด้วยผลเจาะคอติดเชื้อ และท่อเจาะคอเลื่อนหลุด และจากการวิเคราะห์กิจกรรมการสำนักงาน พบว่าการวางแผนการสำนักงานไม่มีรูปแบบและไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก กิจกรรมการให้ความรู้เป็นการให้ความรู้ทางเดียว ทำให้ ผู้ดูแลไม่สามารถจดจำเนื้อหาได้ทั้งหมด ส่งผลให้ ผู้ดูแลไม่มั่นใจในการดูแลผู้ป่วยเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงพัฒนาโปรแกรมการวางแผนสำนักงานผู้ป่วยเจาะคอ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ดูแลมีความรู้และความสามารถในการดูแลผู้ป่วยเจาะคอ รวมถึงผู้ดูแลสามารถส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลตนเองได้ โดยนำกรอบแนวคิด IDEAL มาใช้ในการสร้างรูปแบบการวางแผนสำนักงานผู้ป่วยเจาะคอ โดยเน้นผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง ใช้หลักการสร้างความผูกพัน การเข้าถึงและสัมพันธภาพที่ดีระหว่างทีมที่ให้การดูแล ผู้รับบริการและครอบครัว โดยเน้นการให้ความรู้ผ่านสื่อวิดีทัศน์ทำการสาธิต จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดูแลผู้ป่วย ฝึกปฏิบัติให้ผู้ดูแลได้ปฏิบัติจริงจากการศึกษาของ ปิยะณันธ์ อัักษรดี , 2564 พบว่าภาพเคลื่อนไหวดึงดูดให้นักเรียนสนใจสื่อการสอนการสร้างสื่อการเรียนรู้ผ่านวิดีโอยช่วยให้นักเรียนสามารถจำการใช้คำประกอบการสนทนาภาษาอังกฤษ กิ่งแก้ว อารีรักษ์และคณะ , 2548 กล่าวว่า ศูนย์บันทึกของสื่อวิดีทัศน์เอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์หลายประการ สามารถนำเสนอสิ่งที่อยู่ภายใต้ห้องเรียนเข้ามาสู่ผู้เรียนได้ สามารถใช้เทคนิคในการถ่ายทำ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น สามารถดูซ้ำได้หลายครั้ง จนกว่าจะเข้าใจ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิด IDEAL model ในการสร้างรูปแบบการวางแผนจำนวนน้ำยี่ห้อป้ายเจ้าคօ เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการวางแผนจำนวนน้ำยี่ห้อป้ายเจ้าคօต่อความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยมีตัวแปรต้น คือ รูปแบบการวางแผนการจำนวนน้ำยี่ห้อป้ายเจ้าคօ ที่ส่งผลต่อความรู้ความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ ดังแสดงในภาพที่ 1

รูปแบบการวางแผนการจำนวนน้ำยี่ห้อป้ายเจ้าคօ

1. กิจกรรม Including คือการค้นหาผู้ดูแลและนำเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและวางแผนจำนวนน้ำยี่ห้อป้ายเจ้าคօ นัดพบผู้ดูแลครั้งที่ 1 เพื่อสร้างสัมพันธภาพ ใช้เวลา 20 นาที
2. กิจกรรม Discussion พูดคุยกับผู้ดูแลและผู้ป่วย วินิจฉัยปัญหาการจำนวนน้ำยี่ห้อป้ายเจ้าคօ โดยเน้น 5 ประเด็นหลัก ประเมินความรู้ พร้อมทั้งรวมปัญหา (พร้อมกับครั้งที่ 1) และให้ผู้ดูแลตอบแบบสอบถามความรู้(Pre test) ใช้เวลา 30 นาที
3. กิจกรรม Education นัดพบผู้ดูแลครั้งที่ 2 (ห่างจากครั้งที่ 1 เท่ากับ 1 วัน)ให้ความรู้ผ่านวิดีโอ เนื้อหาประกอบด้วยความรู้การดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ การดูแล เชม eh การทำความสะอาดท่อนหลอดลมคօ การทำแพลงเจ้าคօ รวมถึงสาธิตกิจกรรมต่างๆ และให้ผู้ดูแลได้ฝึกปฏิบัติกับทุน เพื่อพัฒนาทักษะแก่ผู้ดูแล ใช้เวลา 60 นาที ในการให้ความรู้
4. กิจกรรม Assess นัดพบผู้ดูแลครั้งที่ 3 (ห่างจากครั้งที่ 2 เท่ากับ 2 สัปดาห์) ประเมินความถูกต้องในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับความรู้ในการดูแลผู้ป่วยเจ้าคօผู้วิจัย สังเกตผู้ดูแลทำกิจกรรมกับผู้ป่วยและให้ผู้ดูแลตอบแบบสอบถามความรู้ การปฏิบัติของผู้ดูแลหลังการปฏิบัติจริงกับผู้ป่วย (Post test) ใช้เวลา 60 นาที
5. กิจกรรม Listening รับฟังปัญหาและสนับสนุนการดูแลต่อเนื่องร่วมกับการติดตามทางโทรศัพท์

ความรู้ความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ ประกอบด้วย

1. การดูแลเชม eh
2. การทำความสะอาดแพลงท่อเจ้าคօ
3. การทำความสะอาดท่อเจ้าคօชั้นใน
4. การถอด และการใส่ท่อเจ้าคօชั้นใน
5. การประเมินอาการอันตราย และการช่วยเหลือ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้า科ต่อความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้า科 โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรีแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ

1. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ในการดูแลผู้ป่วยเจ้า科ของผู้ดูแลก่อนและหลังการได้รับรูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้า科

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยเจ้า科ของผู้ดูแลก่อนและหลังการได้รับรูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้า科

สมมติฐานของการวิจัย (Hypothesis)

1. หลังได้รับรูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้า科 ผู้ดูแลมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในการดูแลผู้ป่วยเจ้า科 สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วย

2. หลังได้รับรูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้า科 ผู้ดูแลมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยเจ้า科 สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วย

นิยามศัพท์

1. โปรแกรมการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้า科 หมายถึง กิจกรรมการพยาบาลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำกรอบแนวคิด IDEAL Model มาใช้ในการสร้างรูปแบบการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้า科 โดยเน้นผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง ใช้หลักการสร้างความผูกพัน การเข้าถึงและสัมพันธภาพที่ดีระหว่างทีมที่ให้การดูแล ผู้รับบริการและครอบครัว โดยเน้นการให้ความรู้ผ่านวิดีโอดำเนินการ จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดูแลผู้ป่วย

2. การวางแผนสำหรับผู้ป่วย (Discharge Planning) หมายถึง กระบวนการที่เป็นโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยภายหลังเจ้า科ในแผนกผู้ป่วยใน จนกระทั่งสำหรับกลับบ้านเพื่อให้เข้มข้นไปถึงการดูแลต่อเนื่องที่บ้านโดยมีการกำหนดการวางแผนสำหรับร่วมกับครอบครัว และทีมพยาบาลวิชาชีพ เน้นผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง โดยนำหลักการสร้างความผูกพัน การเข้าถึง และสัมพันธภาพที่ดีระหว่างทีมกับผู้ป่วยและญาติ เป็นการนำเสนอการกำหนดเป้าหมาย การให้ข้อมูล ความมีสำนึกรับผิดชอบ การลงมือปฏิบัติ การดูแลสนับสนุน ความไวต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ตลอดจนเขตคิดที่ดีต่อทีมงานของผู้ให้บริการ ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำมาสู่คุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย

3. ความสามารถของผู้ดูแล หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบสังเกต และการตอบแบบวัดความรู้ของผู้ดูแล สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยที่มีท่อเจ้า科ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของผู้ป่วย ทั้งด้านความรู้และประสบการณ์ในการดัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพ คือผู้ดูแลมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถสังเกตอาการ เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงของภาวะสุขภาพ และดูแลภาวะสุขภาพของผู้ป่วยที่มีท่อเจ้า科และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้และแก้ปัญหาได้ถูกต้องโดยใช้แบบวัดความรู้และแบบสังเกต

4. ผู้ดูแลผู้ป่วย หมายถึง ผู้ที่รับผิดชอบให้การดูแลผู้ป่วยที่ใส่ท่อเจ้า科 โดยตรงและต่อเนื่อง เช่น สามีภรรยา บุตร บิดา มารดา หลาน หรือญาติพี่น้อง ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนหรือผู้ดูแลที่มาดูแลแทนญาติพี่น้องในกรณีที่ญาติพี่น้องไม่ว่างหรือเจ็บป่วย โดยได้รับค่าตอบแทน โดยผู้ป่วย 1 ราย อาจมีผู้ดูแลมากกว่า 1 คน

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

นิยามศัพท์ (ต่อ)

5. ผู้ป่วยเจ้า科 หมายถึง ผู้ป่วยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่ได้รับการผ่าตัดเปิดช่องทางเดินหายใจจากผิวนังส่วนนอกไปตรงส่วนของหลอดลมระดับลำคอแล้วใส่ท่อเจ้า科 ค้างไว้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการอุดตันทางเดินหายใจ
ระเบียบวิธีวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบวัดก่อนและหลังการทดลองกลุ่มเดียว (Pretest-Posttest Only One Group Design) เพื่อศึกษาผลของการดูแลผู้ป่วยของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้า科ในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสะแก้ว ดำเนินการเก็บข้อมูลเดือนตุลาคม 2566 ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

1. รูปแบบการวางแผนการจ้านายผู้ป่วยเจ้า科
2. ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้า科

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้า科ที่ได้รับการเจ้า科ในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสะแก้วจำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ รูปแบบการวางแผนจ้านายผู้ป่วยเจ้า科 ผู้วิจัยได้จากการบทวนวรรณกรรมและแนวคิดของ IDEAL MODEL ประกอบด้วย 5 กิจกรรม โดยมีการจัดกิจกรรมพยาบาลให้สอดคล้องกับช่วงเวลาที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ซึ่งมีสืบต่อไปนี้

1.1 วิดิโອความรู้เรื่องการดูแลผู้ป่วยเจ้า科 การสาธิตการดูดเสมหะจากท่อเจ้า科 การทำความสะอาดแดделเจ้า科 การทำความสะอาดห้องท่อส่วนใน เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการให้ความรู้

1.2 คู่มือการดูแลผู้ป่วยเจ้า科

มีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองที่เป็นสื่อการสอนต่างๆ ได้แก่ วิดิโօสาธิตการดูแลผู้ป่วยที่มีท่อเจ้า科 และคู่มือการดูแลผู้ป่วยที่มีท่อเจ้า科 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านประกอบด้วย แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางโสต ศอ นาสิก 1 ท่าน พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยเจ้า科 1 ท่าน และด้านระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ อาจารย์พยาบาลจากวิทยาลัยบริหารธุรกิจ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุม และความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำสื่อการสอน ที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อความถูกต้องของภาษา ความชัดเจนของเนื้อหามากขึ้น

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการขอใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นางสมพร พงศ์ชู ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมการวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วยเจ้าคօ ต่อการปฏิบัติของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ โดยมีค่าตัดชั้นความตรงตามเนื้อหาดังนี้ แบบสอบถามความรู้และการปฏิบัติของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ ได้ค่า CVI = 0. และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาก = 0.85 แบ่งเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย

ชุดที่ 2 แบบวัดความรู้ของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ จำนวน 28 ข้อ แต่ละข้อคำามมี 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่แน่ใจ โดยให้เลือกตอบเพียง 1 คำตอบ ถ้าผู้ดูแลตอบใช่ในข้อที่ถูก และตอบไม่ใช่ในข้อที่ผิด ได้ 1 คะแนน ตอบไม่ใช่ในข้อที่ถูก ตอบใช่ในข้อที่ผิดและตอบไม่แน่ใจ ได้ 0 คะแนนรวมทั้งหมด 28 คะแนนโดยแบ่งช่วงคะแนนเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านอุปกรณ์ท่อเจ้าคօ 0-6 คะแนน ด้านการดูแลผู้ป่วย 0-9 คะแนน ด้านขั้นตอนทำความสะอาดแผลเจ้าคօ 0-5 คะแนน ด้านข้อควรระวังท่อหลอดลมคօ 0-4 คะแนน ด้านการสังเกตอาการผิดปกติ 0-4 คะแนน

ชุดที่ 3 แบบปฏิบัติของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ จำนวน 28 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบปฏิบัติถูกต้อง และแบบปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตอบปฏิบัติถูกต้อง เท่ากับ 1 คะแนน เมื่อปฏิบัติได้ครบถ้วน ขั้นตอนและในแต่ละขั้นตอนปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด และปฏิบัติไม่ถูกต้องเท่ากับ 0 คะแนน เมื่อปฏิบัติไม่ครบถ้วน หรือปฏิบัติครบแต่ไม่ถูกต้อง คะแนนรวมทั้งหมด 28 คะแนนโดยแบ่งช่วงคะแนนเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านอุปกรณ์ท่อเจ้าคօ 0-6 คะแนน ด้านการดูแลผู้ป่วย 0-9 คะแนน ด้านขั้นตอนทำความสะอาดแผลเจ้าคօ 0-5 คะแนน ด้านข้อควรระวังท่อหลอดลมคօ 0-4 คะแนน ด้านการสังเกตอาการผิดปกติ 0-4 คะแนน ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือผ่านหัวหน้ากลุ่มการพยายามลองพยายามสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว ถึง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลองพยายามสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว เพื่อขอจัดตั้งวัดถุประสงค์และอนุญาตเก็บข้อมูลจาก ผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ โรงพยาบาลลองพยายามสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว

2. ดำเนินการสร้างสื่อการสอนต่างๆ ได้แก่ วิดีโอสาธิตการดูแลผู้ป่วยที่มีท่อเจ้าคօ และแผ่น พับการดูแลผู้ป่วยที่มีท่อเจ้าคօ

3. ผู้วิจัยดำเนินการให้ความรู้กับผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ ตามรูปแบบการวางแผนจ้างหน่าย ผู้ป่วยเจ้าคօ จำนวน 32 คน

4. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ จำนวน 32 คน การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย

งานวิจัยผ่านการอนุมัติจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลลองพยายามสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว (เอกสารรหัสโครงการ SO25q/66 ExPD วันที่ 5 ตุลาคม 2567) โดยผู้วิจัยได้มีการเข้าแจ้งวัดถุประสงค์การวิจัย

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย (ต่อ)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และสิทธิ์ในการถอนตัวจากการวิจัย รวมทั้งแจ้งข้อมูลในการเก็บรักษาความลับและนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

1. แจกแจงความถี่ ร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด

2. ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ย Paired T- Test ของคะแนนความรู้ความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอดอย่างพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นตอนของการจัดทำงานวิจัย

1. เลือกหัวข้อที่จะศึกษาวิจัย โดยศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวางแผน
จำนวนผู้ป่วยเจ้าคอดพบว่ายังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน

2. ศึกษาค้นควาระรวมแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจำนวนผู้ป่วยเจ้าคอด
นำมากำหนดขอบเขตของปัญหา วัดถูกประสิทธิภาพการวิจัย สมมติฐานการวิจัย พัฒนาทั้งออกแบบแบบเบี่ยบ
การวิจัย

3. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการวางแผนจำนวนผู้ป่วยเจ้าคอด เพื่อให้ผู้ดูแล
ผู้ป่วยเจ้าคอด มีความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยเจ้าคอด

4. สร้างเครื่องมือวิจัย และนำแบบสอบถามโดยใช้เครื่องมือของ สมพร พงศ์ชู , 2565
โดยแบบสอบถามมี 3 ส่วน นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

5. ทำหนังสือขอพิจารณาจัดสรรเงินทุนวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว
จังหวัดสรงแก้ว เมื่อได้รับการรับรองแล้วผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บข้อมูล

6. ดำเนินการจัดทำวิจัย เก็บข้อมูลโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว จังหวัดสรงแก้ว

7. ผู้วิจัยซึ่งจัดทำวิจัย ขั้นตอนการวิจัยและขอความยินยอมในการเข้าร่วมวิจัยจากผู้ดูแล
ผู้ป่วยเจ้าคอด ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้

8. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการวางแผนจำนวนผู้ป่วยเจ้าคอดผู้ดูแลผู้ป่วยเจ้าคอดโดยใช้
แบบสอบถาม

9. เก็บข้อมูลงานวิจัย

10. วิเคราะห์ แปลผลข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและนำเสนอแนะ

11. เขียนรายงานการวิจัย

12. จัดทำรูปเล่ม

13. นำผลงานวิจัยเผยแพร่ผลงาน

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.3 เป้าหมายของงาน

เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอด้วยความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยของผู้ดูแลผู้ป่วยเจาคอด โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรงแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ

1. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ในการดูแลผู้ป่วยเจาคอดของผู้ดูแลก่อนและหลังการได้รับรูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอด

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยเจาคอดของผู้ดูแลก่อนและหลังการได้รับรูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอด

5. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)

5.1 ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ ได้ผลงานวิจัยเรื่อง

ผลการใช้รูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอด ต่อความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยเจาคอด โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรงแก้ว จำนวน 1 เรื่อง ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2566 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2567

5.2 ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

ผู้ดูแลผู้ป่วยเจาคอดได้รับการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอด เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยและผู้ดูแล ในการดูแลต่อเนื่องที่บ้าน ทำให้ผู้ป่วยสามารถกลับไปใช้ชีวิตต่อที่บ้านได้ ส่งเสริมให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีความรู้ความสามารถที่เพียงพอในการให้การดูแล เพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัย และลดภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้

6. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

6.1 เพื่อให้พยาบาลในกลุ่มการพยาบาล ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการพยาบาลวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอด

6.2 ใช้ในการพัฒนาระบบ การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.3 เป็นแนวทางประกอบการนิเทศพยาบาลในกลุ่มการพยาบาล

6.4 เป็นเอกสารวิชาการ สำหรับบุคลากรทางการพยาบาลและผู้สนใจ

7. ความยุ่งยากขั้นตอนในการดำเนินการ

7.1 เนื่องจากการเจาคอดเป็นเหตุการณ์ไม่คาดคิดที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วย อาจส่งผลกระทบทางด้านจิตใจของผู้ดูแล และญาติเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ดูแลมีข้อจำกัดในการรับรู้ จึงยังไม่พร้อมรับฟังคำแนะนำจากพยาบาลในช่วงแรก

7.2 เนื่องจากการเจาคอด เป็นกรณีเร่งด่วน ผู้ดูแลไม่มีเวลาในการเตรียมตัวเพื่อรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย จำเป็นต้องปฏิบัติตามรูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเจาคอด แก่ผู้ดูแลให้มีความพร้อม ในการดูแลผู้ป่วยเมื่อกลับไปอยู่บ้าน เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดำเนินชีวิตที่บ้านได้อย่างมีคุณภาพ

7.3 การให้การดูแลผู้ป่วยเจาคอด เป็นกิจกรรมใหม่ที่ผู้ดูแลไม่เคยมีประสบการณ์ จึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติกับบุนเจาคอดในเรื่อง การดูดเสมหะ การทำแผล การผูกยึดท่อหลอดลมคอด และการท้าความสะอาดท่อเจาคอด เพื่อให้ผู้ดูแลมีความมั่นใจในการปฏิบัติจริง

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

8. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ

8.1 การฝึกปฏิบัติให้การดูแลผู้ป่วยเจ้าคօ จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกเพื่อให้มีความมั่นใจในการดูแล ผู้ดูแลที่มีงานประจำ จะมีระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อย

8.2 การทบทวนความรู้จากวิดีโอ มีข้อจำกัดในเรื่องสัญญาณเครือข่าย internet

8.3 การร่วมวางแผนสำหรับผู้ป่วยเจ้าคօ ระหว่างพยาบาลและผู้ดูแล เริ่มตั้งแต่ผู้ป่วยได้รับการเจ้าคօ ส่งผลให้ผู้ดูแลมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอาการของผู้ป่วย จึงเป็นข้อจำกัดในการเรียนรู้การดูแลผู้ป่วย

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

9.1 สามารถนำแนวคิดของรูปแบบการให้ความรู้และฝึกทักษะ ไปใช้ในผู้ป่วยและผู้ดูแลกลุ่มโรคอื่นๆ เช่น โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิต เป็นต้น เพื่อเป็นการให้ความรู้ เพิ่มทักษะการดูแลผู้ป่วยและลดความวิตกกังวลต่อการเจ็บป่วยนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องต่อไป

9.2 ควรคำนึงถึงการใช้ระยะเวลาให้เหมาะสมไม่มากหรือน้อยจนเกินไป เพราะอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้ดูแลได้

9.3 ควรเพิ่มเทคนิคในการแนะนำ ชีนชม และให้กำลังใจแก่ผู้ดูแล เพื่อเป็นการเสริมแรงทางบวกในการดูแลผู้ป่วยต่อไป

10. การเผยแพร่ผลงาน

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

11.ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

- 1) นางนงลักษณ์ บัวเรือง สัดส่วนผลงาน 85%
- 2) ดร.ดาวาระณ์ รองเมือง สัดส่วนผลงาน 15%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) *26 เม.ย.*

(นางนงลักษณ์ บัวเรือง)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

(วันที่) ๑ / พฤษภาคม / ๒๕๖๔

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
1. นางนงลักษณ์ บัวเรือง	
2. ดร.ดาวาระณ์ รองเมือง	

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางอรัญญา พลเจริญ)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ

หัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยตั้งยfirm

(วันที่) ๙ / พฤษภาคม / ๒๕๖๓

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

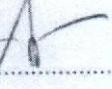
(ลงชื่อ)

(นางสาวรัตน์ ด่านปรีดา)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพยาบาล (พยาบาลวิชาชีพเชี่ยวชาญ)

(วันที่) ๙ / พฤษภาคม / ๒๕๖๓

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายสมคิด ยืนประโคน)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรະแก้ว

(วันที่) ๙ / พฤษภาคม / ๒๕๖๓

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบาย

(ลงชื่อ)

๘๖-๗๙๗.

(นายอธาราพ ภัทโภก)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว

(วันที่) ๗ ๔ ๕.ก. 2566

**แบบการเสนอข้อเสนอแนะคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการพิเศษ)**

1. เรื่อง การพัฒนา Soft skills พยาบาลวิชาชีพหอผู้ป่วยโลต ศอ นาสิก จักขุ ด้วยจิตปัญญาคึกษา

2. หลักการและเหตุผล

การปฏิบัติกรรมแพทย์ เป็นงานบริการที่ต้องให้การดูแลผู้ป่วยในหลายด้าน จำเป็นต้องใช้ทักษะทางด้านวิชาการ (Hard skills) ซึ่งเป็นทักษะสำหรับการปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐานวิชาชีพ ทักษะที่สำคัญอ กเนื้อจากความรู้ด้านวิชาการแล้วพยาบาลต้องมีทักษะด้านอารมณ์และสังคม (Soft skills) เป็นคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพพยาบาล เช่น ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา (การตี ขานวนรินทร์, สมฤตี กิรติวนิชเสถียร, มยรี กมลบุตร, และประชญा ศุภฤกษ์โยธิน, 2565) Soft skills เป็นความรู้และทักษะความชำนาญ ที่ช่วยส่งเสริมให้การทำงานดีขึ้น ซึ่งตรงกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ในจุดเน้นด้านการพัฒนาและเริ่มสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งให้มีการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ต้องรอบด้าน มีสุขภาวะที่ดี มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่นในทุกสาขาอาชีพ (แผนยุทธศาสตร์ชาติ, 2561)

สถานการณ์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องใช้ความรู้และทักษะหลายอย่าง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินชีวิต วิชาชีพพยาบาลจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้องใช้ทั้งความรู้และทักษะชีวิตต่างๆ มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน ปรับตัวต่อการแข่งขันสถานการณ์ที่ต้องพบกับผู้ป่วย ญาติ และเพื่อนร่วมงาน ที่มีความต้องการหลากหลาย ต้องใช้ทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม ที่เน้นความถูกต้อง ครอบคลุม กระชับ ตรงประเด็น เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาน้อยลง ระหว่างพยาบาล ผู้รับบริการ และผู้ร่วมงาน พยาบาลมีความจำเป็นที่จะต้องมีทักษะทางอารมณ์และสังคมที่ดี อันจะนำไปสู่การบริการที่ปลอดภัย สามารถสื่อสารให้ผู้ป่วยได้รับคุณภาพการบริการที่ดี

จากการศึกษาของศูนย์การบริการทางการพยาบาลสหรัฐ omnirapabandhu ใหม่ร้อยละ 90 ต้องได้รับการฝึกหัดในช่วงเวลาหนึ่งเดือน จึงจะสามารถปฏิบัติงานในโรงพยาบาลในการให้การดูแลผู้ป่วยได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (กฤตญาดา เกื้อวงศ์ และอริย์วรรณ อุ่นตา, 2563) พยาบาลกลุ่มนี้อยู่ในระดับฝึกหัดหรือเริ่มปฏิบัติงาน (novice) สามารถดูแลผู้ป่วยได้เฉพาะการพยาบาลพื้นฐาน และยังไม่สามารถประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีที่เรียน มาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมมากต้องดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะซับซ้อนอาจตัดสินใจให้การพยาบาลที่ผิดพลาดได้ พยาบาลจะใหม่จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ ผู้ร่วมงาน ลักษณะงาน การจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ

โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชยะแแก้ว เป็นโรงพยาบาลทั่วไปขนาด 400 เตียง มีผู้มาใช้บริการงานผู้ป่วยนักวันละประมาณ 1,200 ราย อัตราครองเตียง 128 มีพยาบาลวิชาชีพจำนวน 487 คน มีหน่วยบริการจำนวน 46 หน่วยงาน หอผู้ป่วยโลต ศอ นาสิก จักขุ เปิดให้บริการจำนวน 16 เตียง มีจำนวนพยาบาลวิชาชีพรวมหัวหน้าหอ จำนวน 7 คน ในปี 2566 มีพยาบาลจบทใหม่มหาดแทนพยาบาลวิชาชีพที่ย้ายออกจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนพยาบาลวิชาชีพที่หมุนเวียนเข้าปฏิบัติงาน โดยมีอัตรากำลังในการเข้าปฏิบัติงานเป็นพยาบาลวิชาชีพ 2 คน/เรือน ให้การดูแลผู้ป่วยแบบ Case Management ในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาพบอุบัติการณ์ความเสี่ยง 1 ครั้ง คือผู้ป่วยได้รับการประเมินไม่ครบถ้วนตามมาตรฐานทางการพยาบาล

จากการ Root Cause Analysis (RCA) พบว่าพยาบาลเจ้าของไข้เป็นพยาบาลจบใหม่ ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยที่มีความซับซ้อนของโรค และมีแผนการรักษาให้ Set OR Urgency การรีบเร่งในการให้การพยาบาล จึงเกิดความเครียด และกดดัน ส่งผลให้การส่งข้อมูลอาการของผู้ป่วยให้กับวิสัญญีพยาบาลไม่ครบถ้วน เกิดความล่าช้าในการผ่าตัด

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้เสนอผลงานจึงเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนา Soft skills พยาบาลในห้องผู้ป่วยโสต ศอบ นาสิก จักษุ ด้วยจิตปัญญาศึกษา เพื่อให้พยาบาล มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน สามารถปรับตัวต่อการเผชิญสถานการณ์ต่างๆด้วยการใช้ทักษะทางอารมณ์และสังคมที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่ การบริการที่ปลอดภัย ผู้ป่วยได้รับคุณภาพการพยาบาลที่ดีไม่มีภาวะแทรกซ้อน

3.บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

แนวความคิดบทวิเคราะห์/แนวคิดข้อเสนอ

ห้องผู้ป่วยโสต ศอบ นาสิก จักษุ เป็นหน่วยงานที่ให้การดูแลผู้ป่วยใน โดยมีการแบ่งประเภทของผู้ป่วยเป็น 5 ประเภท มือตระกำลังในการขึ้นปฏิบัติงานเป็นพยาบาลวิชาชีพ 2 คน/เวร (พยาบาลอายุโสต 1 คน และพยาบาล จบใหม่ 1 คน) ให้การดูแลผู้ป่วยแบบ Case Management พยาบาลวิชาชีพ 1 คน มีผู้ป่วยในความดูแลจำนวน 5-7 ราย ใน การให้การดูแลผู้ป่วยที่มีความซับซ้อนของโรค ประกอบกับภาวะเร่งด่วนของการทำงาน อีกทั้ง ประสบการณ์ในการให้การพยาบาล ทำให้การลำดับการปฏิบัติการพยาบาลไม่เหมาะสม และไม่มีช่วงเวลาในการขอรับคำปรึกษาจากเพื่อนร่วมเวร เกิดภาวะเครียดและกดดัน จึงส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วย และเกิดอุบัติการณ์ความเสี่ยงตามมา

ผู้เสนอแนวคิด จึงเห็นถึงความสำคัญ ในการพัฒนา Soft skills พยาบาลวิชาชีพ ห้องผู้ป่วยโสต ศอบ นาสิก จักษุ โดยใช้แนวคิดด้านจิตปัญญาศึกษา(Contemplative education) ของพระเวท วาสี อ้างใน ประภากรณ์ เพชรมากร, และอดีตศักดิ์ บัวศรียอด , 2566 ที่มีแนวคิดในการพัฒนาบุคคลจากภายในตนเอง โดยผ่าน การมีประสบการณ์ ธรรมนักทรัพ และครั้งรุณจนเกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์เกิดการเรียนรู้และยกระดับ จิตใจร่วมกับการศึกษาของวิจักษณ์ พานิช อ้างใน ปราณี อ่อนศรี , 2557 ที่ได้อธิบายถึงกระบวนการอาจิส์ จิตใจในการกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถทำได้ 3 ลักษณะคือ 1) การฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) คือ การฟังด้วยหัวใจ ด้วยความตั้งใจอย่างสัมผัสได้ถึงรายละเอียดของสิ่งที่ฟังอย่างลึกซึ้งด้วยจิตที่ตั้งมั่นรวมถึงการ รับรู้ในทางอื่นๆ เช่น การมอง การอ่าน และการสัมผัส 2) การน้อมส្រูใจอย่างคร่ำครวญ (Contemplation) เป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการฟังอย่างลึกซึ้งร่วมกับประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตทางอื่นๆ เมื่อเข้ามาสู่ ใจแล้วมีการน้อมนำมาคิดคร่ำครวญอย่างลึกซึ้ง ซึ่งต้องอาศัยความสงบเย็นของจิตใจเป็นพื้นฐาน 3) การฝ่า มองเห็นดามที่เป็นจริง (Meditation) การปฏิบัติธรรมหรือภวนา คือการฝ่าดูธรรมชาติที่แท้ของจิต คือ การเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ ความบีบคั้นที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงและสภาวะของการเป็นกระแสแห่งเหตุปัจจัย ที่ไหลต่อเนื่องซึ่งการปฏิบัติภวนานີฝึกสังเกตธรรมชาติของจิตจะทำให้เราเห็นความเชื่อมโยงจากภายใน สู่ภายนอก ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ สติดันรู้ การฟังอย่างคร่ำครวญ สุนทรียสนทนาและการแก้ปัญหา ด้วยอริยสัจ 4

จิตปัญญาศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ด้วยใจอย่างคร่ำครวญเน้นการพัฒนาความคิดจิตใจ อารมณ์ ภัยในตนของอย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้ในตนของรู้คุณค่าของสิ่งต่างๆโดยปราศจากอคติ เกิดความ รักความเมตตาอ่อนน้อมต่อธรรมชาติ มีจิตสำนึกต่อส่วนรวมและสามารถประยุกต์ใช้มโยงกับศาสตร์ต่างๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างสมดุลและมีคุณค่า ด้วยเหตุนี้จิตปัญญาศึกษาจึงเป็นทั้งแนวคิดและ แนวปฏิบัติที่มีจุดมุ่งหมายให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงในระดับต่างๆ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงภายใน ตน การเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร และการเปลี่ยนแปลงภายในสังคม โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ใช่เป็น การเปลี่ยนแปลงเล็กๆ น้อยๆแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานอย่างลึกซึ้ง (ปราณี อ่อนศรี , 2557)

ดังนั้น หากมีการพัฒนา Soft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช ด้วยจิตตปญญาศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ สติศีร์นรุ การฟังอย่างเครื่องร่วม สุนทรียสนทนาและการแก้ปัญหาด้วยอริยสัง 4 จะช่วยให้พยาบาลจบใหม่มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน มีการปรับตัวต่อการเผชิญสถานการณ์ต่างๆด้วย การใช้ทักษะทางอารมณ์และสังคมที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การบริการที่ปลอดภัย ผู้ป่วยได้รับคุณภาพ การพยาบาลที่ดีไม่มีภาวะแทรกซ้อน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีโครงการพัฒนา Soft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช ด้วยจิตตปญญาศึกษา
2. เพื่อให้มีการดำเนินโครงการพัฒนา Soft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช ด้วยจิตตปญญาศึกษา
3. เพื่อความคงอยู่ของพยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช
4. เพื่อลดอุบัติการณ์การข้อร้องเรียนเรื่องพฤติกรรมบริการ ของพยาบาลพยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช

ระยะเวลาดำเนินการ

เดือน มีนาคม 2567 ถึงเดือน สิงหาคม 2567

กลุ่มเป้าหมาย

1. พยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช จำนวน 6 คน
2. ผู้ป่วยและญาติที่มารับบริการในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช
ขั้นตอนการดำเนินการ
1. ทบทวนปัญหา ทบทวนวัตถุกรรมและสืบค้นจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง
2. ประชุมร่วมกันในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช เพื่อออกแบบและวางแผนในการดำเนินการ
3. ดำเนินการพัฒนาSoft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช ด้วยจิตตปญญาศึกษา
4. ติดตามผลการดำเนินการโครงการพัฒนาSoft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช ด้วย

จิตตปญญาศึกษา

5. รวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูลตามตัวชี้วัดที่กำหนด
7. ประเมินผลการดำเนินการโครงการพัฒนา Soft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยสต ศอ นาสิก จังช ด้วย

จิตตปญญาศึกษา

ผังกำกับการดำเนินงาน

ลำดับ	กิจกรรม	ปี 2567					
		มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
1	ทบทวนปัญหา ทบทวนนวัตกรรมและสืบค้นจากสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง	↔					
2	ประชุมร่วมกันในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ เพื่อ ออกแบบและวางแผนในการจัดโครงการ		↔				
3	ดำเนินการโครงการพัฒนา Soft skills พยาบาลใน หอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ ด้วยจิตปัญญาศึกษา			↔			
4	ติดตามผลการดำเนินการโครงการพัฒนา Soft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ ด้วย จิตปัญญาศึกษา				↔		
5	รวบรวมข้อมูล					↔	
6	วิเคราะห์ข้อมูลตามตัวชี้วัดที่กำหนด					↔	
7	ประเมินผลการดำเนินการโครงการพัฒนา Soft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ ด้วยจิต ปัญญาศึกษา					↔	

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน
2. พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ มีการปรับตัวต่อการแข่งขันสถานการณ์ต่างๆด้วย การใช้ทักษะทางอารมณ์และสังคมที่เหมาะสม
3. พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ มีทักษะทางอารมณ์และสังคมที่ดีป้องกันภัยคุกคามขัดแย้ง ระหว่างพยาบาล ผู้รับบริการ และผู้ร่วมงาน

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. มีโครงการพัฒนา Soft skills พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ ด้วยจิตปัญญาศึกษา จำนวน 1 โครงการ
2. พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ กลุ่มการพยาบาล เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ 100
3. พยาบาลในหอผู้ป่วยโสด ศอ นาสิก จักษุ กลุ่มการพยาบาล มีอัตราคงอยู่มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80
4. อุบัติการณ์การข้อร้องเรียนเรื่องพฤติกรรมบริการ เท่ากับ 0

(ลงชื่อ) *นพ. สมชาย ลักษณ์*
 (นางสาวลักษณ์ บัวเรือง)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
 (วันที่) ๙ / พฤษภาคม ๒๕๖๖

ผู้ขอประเมิน